

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

2. března 2022 vstoupíme Popeleční středou do doby postní. Jako průvodce nám může posloužit promluva papeže Františka.

Lukášovo evangelium (Lk 5, 1-11) nás přivádí na břeh Galilejského jezera. Zástup se shlukuje kolem Ježíše, zatímco někteří zklamaní rybáři, včetně Šimona Petra, perou své sítě po nepovedeném nočním rybolovu. Ježíš vstupuje právě do Šimonova člunu a vyzývá ho, aby vyplul na moře a znovu rozhodil sítě. Zastavme se u těchto dvou Ježíšových činů: nejprve nastoupí do člunu a pak ho vyzve, aby vyplul na vodu. Noc byla špatná, ryby nebyly, ale Petr věří a vyplouvá.

Nejprve Ježíš nasedá do Šimonova člunu. K čemu? Aby učil. Poprosí právě o tu loď, která není plná ryb, ale vrátila se na břeh prázdná, po noci plné námahy a zklamání. Je to krásný obraz i pro nás. Každý den loď našeho života opouští břehy našeho domova, aby vyplula na moře každodenních činností; každý den se snažíme „lovit z moře“, rozvíjet sny, realizovat projekty, žít lásku ve vztazích. Často však stejně jako Petr zažíváme „noc prázdných sítí“, zklamání z toho, že se tolik snažíme a nevidíme kýžené výsledky: „Celou noc jsme se namáhali a nic jsme nechytily“ (v. 5), říká Šimon. Jak často i my zůstáváme s pocitem porážky a v našich srdcích se rodí zklamání a hořkost. Dva velmi nebezpeční červi.

Co tedy Pán udělá? Rozhodne se nastoupit do naší lodi. Odtud chce hlásat evangelium. Právě tato prázdná loď, symbol naší neschopnosti, se stává Ježíšovou „katedrou“, kazatelnou, z níž hlásá Slovo. A právě to Pán rád dělá: Pán je Pánem překvapení, zázraků v překvapeních; vstupuje na loď našeho života, když mu nemáme co nabídnout; vstupuje do našich prázdnot a naplňuje je svou přítomností; využívá naši chudobu k hlásání své hojnosti, naši bídu k hlásání svého milosrdenství. Pamatujme si toto: Bůh nechce výletní loď, stačí mu chudá „chatrná“ loďka, pokud ho přijmeme: to chceme! Přivítejte ho. Nezáleží na tom, na jaké lodi: přivítejte ho. Ale necháme ho - ptám se sám sebe - nastoupit na loď našeho života? Dáme mu k dispozici to málo, co máme? Někdy se cítíme nehodni Jeho přízně, protože jsme hříšníci. Ale to je výmluva, která se Pánu nelíbí, protože ho od nás vzdaluje! Je Bohem blízkosti, soucitu, něhy a nehledá perfekcionismus: hledá přijetí. I vám říká: „Nechte mě vstoupit do lodi vašeho života,“ - „Ale, Pane, pohled...“ - „Takže: nechte mě nastoupit do lodi takové, jaká tu je.“ Zamysleme se nad tím.

Takto Pán obnovuje Petrovu důvěru. Po kázání nasedá do člunu a říká mu: „Vypluj na moře“ (v. 4). Nebyla to vhodná doba k lovu ryb, bylo to za bílého dne, ale Petr Ježíšovi důvěřuje. Nespolehá na strategie rybářů, které dobře znal, ale na Ježíšovu novost. Na ten úžas, který ho pohnul k tomu, aby udělal, co mu Ježíš řekl. Stejně je to i s námi: když přijmeme Pána na svou loď, můžeme vyplout na moře. S Ježíšem proplováme mořem života beze strachu, nepodléháme zklamání, když nic nechytíme, a nepodléháme

pocitu, že „už se nedá nic dělat“. V osobním životě, stejně jako v životě církve a společnosti, se vždy dá udělat něco krásného a odvážného: vždy. Vždycky můžeme začít znovu, Pán nás vždycky zve, abychom se vrátili do hry, protože nám otevírá nové možnosti. Přijměme tedy pozvání: zažejme pesimismus a nedůvěru a vydejme se s Ježíšem na moře! I naše malá prázdná loď bude svědkem zázračného úlovku.

Prosme Marii, která jako nikdo jiný přijala Pána na lodi života, aby nás povzbuzovala a přimlouvala se za nás.

+ P. Jiří Můčka, OMI

PÁTEČNÍ KŘÍŽOVÉ CESTY NA KLOKOTECH

V NAŠEM KOSTELE BĚHEM POSTNÍ DOBY - 16.30 h

4. 3. PASTORAČNÍ RADA

11. 3. OBLÁTŠTÍ ASOCIOVANÍ

18. 3. NEOKATECHUMENÁTNÍ SPOLEČENSTVÍ

25. 3. CHARISMATICKÁ OBNOVA

1. 4. DĚTI

8. 4. MODLITBY MATEK

15. 4. VELKÝ PÁTEK - O. JIŘÍ, OMI – VENKOVNÍ KC – 15.30 h

(PRO SENIORY V KOSTELE 15.45 h)

POSTNÍ KASIČKA NA KLOKOTECH!

V našem kostele (na oltáři sv. Barbory) můžete přispět v postní době na provoz osmi základních a nově i střední školy, které obláti vedou pro děti z chudých rodin v Pákistánu.

Můžete zaslat také na účet Oblátského misijního díla 244816241/0300 VS 410

POSTNÍ ALMUŽNA 2022

Peníze za požitky, jež si během postu odřeknete, můžete vložit do papírové kasičky, kterou si můžete vzít z kostela domů.

Výtěžek almužny v Klokotech a Dražicích bude rozdělen na:

☞ pomoc při řešení živelných pohrom, katastrof a havárií či jiných mimořádných událostí prostřednictvím Charity

☞ pastorační aktivity pro rodiny v rámci Pastoračního střediska BCB
můžete zaslat také na účet 4200143282/6800 VS 20224501

☞ na pastorační činnost oblátů v Pákistánu

NEZVYKLÝM HOSTEM BYLA ČESKÁ TELEVIZE

Ve středu 2. února jsme při mši svaté slavili svátek Uvedení Páně do chrámu, neboli Den zasvěceného života, a pouť otců a matek.

I přesto, že se jednalo o pracovní den, jsme se sešli v hojném počtu a nechyběly ani děti, což bylo sympatické. Nezvyklým hostem byla Česká televize, která začátek mše sv. natáčela. Na úvod jsme si zapálením hromničních svící připomněli, že Kristus je Světlo světa. Po kázání o. Jiří Můčka přečetl zajímavý příběh

o tom, jak se jeden člověk připravoval na návštěvu Boha tak, že chtěl uklidit celý dům. Bylo to opravdu hodně práce, a přece se našel jeden ochotný pomocník. Kdo to byl? No přece sám Bůh!

Ještě před závěrečným požehnáním jsme se pomodlili z kancionálu modlitbu č. 41 za děti a modlitbu č. 42 za nás rodiče. Myslím, že bychom měli na naše děti i na děti vůbec vzpomenout častěji i v naší osobní modlitbě.

P. Síčová

POUTNÍ MÍSTO JAKO ZPŮSOB TRVALÉ MISIE - KLOKOTY

Poutní místa jsou v oblátské historii tradičním místem "trvalé misie", kam na rozdíl od lidových misií nepřicházejí misionáři za lidmi, ale lidé za nimi... Takovým místem jsou na jihu Čech Klokoty. První český oblát po pádu komunismu, Zdeněk Čížkovský, OMI se na tomto místě na okraji Tábora a začátku vojenského prostoru zastavil a místo si zamiloval.

Od devadesátých let minulého století zde díky tomu působí oblátská komunita a ve spolupráci s farníky a přáteli místa vdechuje život.

Současným správcem je Jiří Můčka, OMI.

Víme o tobě, že pocházíš z Moravy a rád o ní vyprávíš, jak se stalo, že ses ocitl na jihu Čech?

Pocházím z moravského Slovácka, z města Veselí nad Moravou. Je to malebná krajina, kterou protéká řeka Morava. Z jedné strany jsou Bílé Karpaty se vzácnými druhy orchidejí, z druhé strany Chřiby – hrad Buchlov, zámek Buchlovice a nedaleko poutní místo Velehrad. Jako dítě jsem rád chodíval na mezinárodní folklórní festivaly ve Strážnici. A ve svém kraji vnímám inspiraci misií svatých Cyrila a Metoděje. Ale asi nejvíc mě na cestě k oblátům oslovila kniha Misijní abeceda oblátů od Aloise Kratochvíla. Četl jsem ji v konviktu, nultém ročníku semináře v Litoměřicích, studium teologie jsem totiž začal jako bohoslovec za arcidiecézi Olomouc. Po druhém ročníku filozofie

jsem rok pracoval v Římě v poutním domě Velehrad a zde jsem navázal hlubší kontakt s obláty. Oslovil mě oblátský „rodinný“ způsob života, a pak už se mé kroky ubíraly do oblátského noviciátu v Polsku a studium jsem dokončil v Olomouci.

Do Klokot jsem přišel v roce 2004, byl zde vysvěcen na jáhna a v roce 2005 přijal kněžské svěcení. Nejprve jsem tady pomáhal jako kaplan, posléze působil jako administrátor farností v okolí Tábora. Po nějaké době v Plasích na Plzeňsku přišlo v roce 2015 ustanovení administrátorem poutního místa farnosti Tábor-Klokoty.

Klokoty jsou jedním z velkých poutních míst českokobudějovické diecéze. Co taková služba poutníkům obnáší?

Klokoty jsou jednak známým jihočeským mariánským poutním místem, ale také živou farností. Původ místa je spojen s tradicí zjevení Panny Marie ve 14. století. Služba Bohu a lidem na poutním místě mimo jiné znamená, že je zde každý den mše svatá, možnost ke svátosti smíření přede mší nebo kdykoliv po domluvě. Bývají zde také pravidelné adorace, mariánské první soboty v měsíci, různé poutě, obnovy, přednášky a koncerty,... Přijíždějí autobusy s poutníky, většinou se svým knězem, mají zde mši svatou a mariánské pobožnosti. Poutní místo a farnost by nefungovaly bez pomoci spolubratrů oblátů, pastorační asistentky, varhaníka, průvodkyň, kostelníků a všech farníků ochotných přiložit ruku k dílu. Zároveň ale vidíme, že tradiční způsob služby na poutním místě již tolik nefunguje, a tak hledáme nové cesty, které by oslovily i mladou generaci.

Ale nejsou to jen poutníci, komu se místo snažíte zpřístupňovat.

V roce 2018 se celý poutní areál i s venkovní křížovou cestou, která končí u kaple Dobrá voda (s uzdravujícím pramenem), stal národní kulturní památkou. Místo je jednak známé krásnou a zajímavou architekturou, tak také hlubokým pokojem, který zde člověka naplňuje. Z toho plyne, že sem přijíždějí turisté z České republiky i ciziny. V letní sezóně u nás funguje průvodcovská služba a malý obchůdek se suvenýry. Snažíme se celý areál opravovat a uvádět do původní barokní krásy. Velmi nám v tom také pomáhá město Tábor.

Stane se, že se u turisty nebo návštěvníka probudí zájem dozvědět se něco víc?

Ke službě na poutním místě patří, že je zde větší množství svateb a křtů než v jiných farnostech. Z toho plynou různé přípravy a kurzy, do kterých jsou hojně

zapojeni také farníci. Je to i možnost zasít malé semínko radostné zvěsti o Ježíši Kristu do lidských srdcí. Někdy se to daří víc, někdy možná méně, ale jen dobrotivý Bůh zná všechny souvislosti a tajemství lidského srdce.

Může to být těžké mít na jedné straně množství lidí, kteří do Klokot přicházejí kvůli kráse místa, a na straně druhé společenství farnosti, která potřebuje budování užších přátelských vztahů. Daří se to skloubit? A zapojuje se farnost do života Klokot jako poutního místa?

Poutní místo Klokoty těží, v dobrém slova smyslu, z toho, že je součástí města Tábor, ve kterém žije asi 34 500 obyvatel. V dnešní době je také výhodou, že je možné přijet autem a zdarma zaparkovat přímo před poutním areálem. Díky oblátovi

Zdeňku Čížkovskému a jeho nástupcům jsou Klokoty živou farností, s farníky, kteří jsou ochotni přiložit ruku k dílu. Bez jejich pomoci by nemohlo existovat ani živé poutní místo, ani živá farnost. Velikým požehnáním je také farní dům Emauzy. Slouží jako zázemí pro různá společenství, přednášky, výuku náboženství, kurzy víry a je využíván také poutníky a turisty. Ve farnosti působí chrámový sbor a kapela, která doprovází mše pro rodiny s dětmi. Kvalitní a radostná hudba je součástí evangelizačního potenciálu tohoto místa.

V jednu chvíli bylo jasné, že se oblátská komunita nemůže vtěsnat do maličkého zázemí v barokním klášteře. Jak se podařilo toto dilema vyřešit?

Řeholní komunita má již několik let zázemí v moderním řeholním domě, který leží asi 5 minut pěší chůze od areálu, uprostřed staré zástavby příměstské části Klokot. Srdcem domu je řeholní kaple, kde se setkáváme ke společným modlitbám. Dům je využíván také

oblátskými asociovanými, kteří žijí charisma sv. Evžena ve svých rodinách a zaměstnáních. Jsme velmi rádi za to, že oblátská rodina nezahrnuje pouze nás řeholníky a řeholnice, ale také muže a ženy žijící ve světě. Jednou týdně otvíráme dvoreček našeho domu a dobrovolníci zde vydávají polévku lidem bez domova.

Život poutního místa Klokoty je velmi pestrý a rozmanitý. Setkávání s lidmi a radost z toho, že můžeme jít společně do nebeského království, jsou pro mě velkým obohacením. V blízkosti poutního areálu je krásná příroda, údolí řeky Lužnice a přístupný vojenský prostor, kde se ve volných chvílích rád toulám..

Za rozhovor děkuje Hana Koukalová

Převzato z časopisu Očima misií 6/2022

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA K POSTNÍ DOBĚ 2022

„Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě. Vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet. Dokud tedy máme ještě čas, prokazujme dobro všem.“ (Gal 6,9–10a)

Milé sestry a milí bratři,

postní doba, která nás provází k oslavě smrti a vzkříšení Ježíše Krista, je dobou příhodnou pro osobní i společnou obnovu. Ku prospěchu letošní postní doby nám poslouží zamyšlení nad výzvou sv. Pavla Galat'anům: „Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě. Vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet. Dokud tedy máme ještě čas (kairós), prokazujme dobro všem“ (Gal 6,9–11).

1. Zasévání a sklizeň

Svatý apoštol Pavel v tomto úryvku předkládá obraz setby a sklizně (srov. Mt 13), který byl Ježíšovi blízký. Používá při tom výraz chairós neboli čas příhodný pro zasévání dobra s výhledem na sklizeň. Který čas je pro nás oním příhodným? Bezesporu je jím doba postní, ale je jím i celý náš pozemský život, jenž se v době postní určitým způsobem zrcadlí.[1] Jak to ukazuje evangelijní podobenství o bohatém člověku, který považoval za životní štěstí velkou úrodu nakupenou ve stodole (srov. Lk 12,16–21), převažuje v našem životě až příliš často nenasytost, pýcha, touha vlastnit, hromadit a konzumovat. Doba postní nás vyzývá, abychom se obrátili, změnili své smýšlení a uvědomili si, že pravda a krása života nespočívají natolik v tom, co máme, ale co darujeme, nikoli v tom, co hromadíme, nýbrž v tom, jak zaséváme a sdílíme dobro.

Rolníkem je především sám Bůh, které stále velkodušně „hojně rozsévá do naší lidské rodiny semena dobra“.[2] Jsme zváni, abychom v této postní době odpověděli na Boží dar přijetím jeho slova, které je „plné života a síly“ (Žid 4,12). Vytrvalé naslouchání Božímu slovu dává v nás zrát vnímavé bdělosti k jeho skutkům (srov. Jak 1,21), které přináší v našem životě plody. Už toto nám působí radost. Ještě větší je však povolání být „Božími spolupracovníky“ (1 Kor 3,9), tedy dobře využívat svého času (srov. Ef 5,16) ke konání dobra, a tak zasévat. Povolání zasévat dobro nelze vnímat jako zátěž, nýbrž jako milost, kterou nás Stvořitel vtahuje do své velkorysosti, abychom i my spolu s ním přinášeli plody.

A sklizeň? Nezaséváme snad hlavně s výhledem na úrodu? Zajisté. Svátý Pavel připomíná těsné sepětí setby a sklizně, když říká: „Kdo rozsévá skoupě, skoupě bude také sklízet, a kdo rozsévá požehnaně, požehnaně bude také sklízet“ (2 Kor 9,6). Co je to ale za úrodu? Dobrá setba přináší především plody pro nás, pro naše každodenní vztahy, a to

i nepatrnými dobrými skutky. Žádný, ani ten nejmenší skutek lásky, žádné „velkodušné úsilí“ pro Boha nepřijde nazmar.[3] Jako se strom pozná po ovoci (srov. Mt 7,16.20), tak i život plný dobrých skutků je plný světla (srov. Mt 5,14–16) a šíří ve světě Kristovu vůni (srov. 2 Kor 2,15). Služba Bohu, osvobozená od hříchu, dává uzrát plodům spásy pro všechny (srov. Řím 6,22).

Ve skutečnosti je nám dáno uvidět jen malou část z plodů, které jsme zaseli, podle evangelijních slov „jiný rozsévá a jiný sklízí“ (Jan 4,37). Když zaséváme ve prospěch druhého, máme účast na velkorysosti Boží: „Je proto opravdu ušlechtilé vkládat naději do skryté síly semene dobra, které rozséváme, a tak začít procesy, jejichž plody budou sklízet jiní.“[4] Když zaséváme dobro ve prospěch druhých, osvobozujeme se od ubohého vypočítávání vlastních výhod, propůjčujeme svým činům nezištnost a otvírají se nám úžasné a milostiplné obzory Božího záměru.

Boží slovo nám otevírá oči a rozšiřuje náš pohled: říká nám, že opravdová úroda je úroda eschatologická, v den, ve kterém už slunce nezapadá. Zralý plod našeho života a našich skutků je „úroda pro věčný život“ (Jan 4,36), která pro nás bude „pokladem v nebi“ (Lk 12,33; 18,22). I Ježíš, aby vyjádřil tajemství své smrti a vzkříšení (srov. Jan 12,24), užívá obraz semene, které umírá v zemi a tak přináší plody. Svatý Pavel se pak vrací k tomuto obrazu, když hovoří o vzkříšení našeho těla: „Tak je tomu i se vzkříšením mrtvých. Do země se klade tělo, které podléhá zkáze, vstane však tělo, které zkáze nepodléhá. Do země se klade tělo, které budí ošklivost, vstane však tělo, které budí úctu. Do země se klade tělo slabé, vstane však silné. Do země se klade tělo živočišné, vstane však tělo zduchovnělé. Jako je tělo živočišné, tak je i zduchovnělé“ (1 Kor 15,42–44). Tato naděje je velikým světlem, které přináší zmrtvýchvstalý Kristus do světa: „Máme-li naději v Krista jen v tomto životě, pak jsme nejubožejší ze všech lidí. Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli“ (1 Kor 15,19–20), aby ti, kteří jsou s ním niterně spojeni skrze lásku a jsou mu „podobní v jeho smrti“ (Řím 6,5), byli mu tak podobní i v jeho zmrtvýchvstání (srov. Jan 5,29). „Tehdy budou spravedliví v království svého Otce zářit jako slunce“ (Mt 13,43).

2. „Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě“

Kristovo vzkříšení vdechuje život pozemské naději, skrze „velkou naději“ na věčný život vkládá do doby přítomné zárodek spásy.[5] V trpkých zklamáních z mnoha nesplněných snů, v obavách z různých hrozeb, v beznaději naší chudoby upadáme do pokušení uzavřít se do vlastního individualistického egoismu, stáváme se lhostejnými vůči utrpení druhých. Ani nejlepší zásoby však nejsou v praxi nevyčerpatelné: „Junáci zemdlí a unaví se, rekové klopýtají slabostí“ (Iz 40,30). Bůh však „znavenému dává sílu, bezmocnému rozmnožuje zdatnost (...). Ti, kteří doufají v Hospodina, nabývají sil, jak orli dostávají křídla, běží a neumdlí, jdou bez únavy“ (Iz 40,29.31). Doba postní nás zve, abychom svou víru a naději zaměřili na Pána (srov. 1 Petr 1,21), protože jen s pohledem upřeným na Ježíše Krista zmrtvýchvstalého (srov. Žid 12,2) můžeme odpovídat na apoštolovu výzvu: „Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě“ (Gal 6,9).

Když se modlíme, nepropadejme únavě. Ježíš nás naučil, že je třeba se „stále modlit a neochabovat“ (Lk 18,1). Potřebujeme se modlit, protože potřebujeme Boha. Domníváme-li se, že si vystačíme sami, hluboce se mýlíme. Během pandemie jsme se mohli dotknout své osobní i společenské slabosti. Díky této postní době můžeme zakoušet útěchu víry v Boha, bez které nemůžeme mít jistotu (srov. Iz 7,9). Nikdo se nezachrání sám, protože všichni jsme na stejné lodi uprostřed bouří historie.[6] Především však se

nikdo nezachrání bez Boha, protože jen velikonoční tajemství Ježíše Krista přináší vítězství nad temnými vodami smrti. Víra nás nezprošťuje životních útrap, dává nám ale možnost jimi projít ve spojení s Bohem v Kristu s velkou nadějí, která neklame a jejímž důkazem je láska, kterou Bůh vlil do našich srdcí skrze Ducha Svatého (srov. Řím 5,1–5).

Nepropadejme únavě při vykořeňování zla ze svého života. Kéž tělesný půst, ke kterému nás postní doba vybízí, posílí našeho ducha v boji proti hříchu. Nikdy nepřestávejme prosit o odpuštění skrze svátost smíření. Víme přece, že Boha nikdy neomrzí odpouštět.[7] Nikdy neochabujme v boji proti žádostivosti. Je to slabost, která nabádá k egoismu a k různým podobám zla. V každém století najde svou cestu, aby vtáhla člověka do hříchu.[8] Jedním z nebezpečí je závislost na digitálních médiích, které vykrádají mezilidské vztahy. Postní doba je příhodná k tomu, abychom se těmto nástrahám postavili, a naopak začali pracovat na celistvé mezilidské komunikaci,[9] která spočívá v „reálných setkáních“,[10] tváří v tvář.

Nepropadejme únavě v čínorodé lásce ke každému bližnímu. Rozdávajme v této postní době almužnu s radostí (srov. 2 Kor 9,7). Bůh, „který poskytuje rozséváči semeno a chléb k jídlu“ (2 Kor 9,10), se o každého z nás postará. Nejen o to, abychom měli co jíst, nýbrž abychom mohli štědře prokazovat dobro druhým. Celý náš život má být časem zasévání dobra. Využijme proto zvláště postní dobu k tomu, abychom pečovali o lidi kolem nás, abychom na cestách životem byli nablízku sestrám a bratrům, kteří jsou raněni (srov. Lk 10,25–37). Postní doba je dobou příhodnou, abychom lidi potřebné hledali, nikoli se jim vyhýbali; abychom se tomu, kdo touží po vyslechnutí a dobrém slově, ozvali, a ne ho ignorovali; abychom toho, kdo je osamocený, navštívili a neopustili ho. Prokazujme opravdu dobro všem, udělejme si čas na nejmenší a bezbranné, opuštěné a pohrdané, diskriminované a marginalizované.[11]

3. „Vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet“

Postní doba nám každý rok připomíná, že „dobrotivosti spolu s láskou, spravedlností a solidaritou nedosáhneme jednou provždy. Musejí se uskutečňovat každý den“.[12] Prosme tedy Boha o trpělivou vytrvalost rolníka (srov. Jak 5,7), abychom neztráceli trpělivost v konání dobra krok za krokem. Kdo upadne, ať vztáhne ruku k Otci, který nám pokaždé pomůže vstát. Kdo zbloudil, ošálen posedlostí Zlého, ať nemešká a vrátí se k tomu, který „mnoho odpouští“ (Iz 55,7). V této době obrácení nacházejme oporu v Boží milosti a v církevním společenství a nikdy neochabujme v zasévání dobra. Půst připraví půdu, modlitby ji zkyprí, dobrosrdečnost ji zúrodní. Máme jistotu víry, že „vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet“ (Gal 6,9) a s vytrvalostí se nám dostane splnění slibu (srov. Žid 10,36) pro spásu naši a druhých (srov. 1 Tim 4,16). Když budeme žít bratrskou láskou ke všem, jsme spojeni s Kristem, který dal svůj život za nás (srov. 2 Kor 5,14–15) a budeme okoušet radost nebeského království, kdy Bůh bude „všechno ve všem“ (1 Kor 15,28).

Panna Maria, z jejíhož lůna se zrodil Spasitel a která uchovávala všechno ve svém srdci a rozvažovala o tom (srov. Lk 2,19), ať nám vyprosí dar vytrvalosti a je nám svou mateřskou něhou nablízku, aby tento čas obrácení přinesl plody věčné spásy.

Papež František

[1] Srov. sv. Augustín, Kázání 243, 9, 8; 270, 3; En. v Ps. 110, 1.

[2] František, enc. Fratelli tutti, č. 54.

[3] Srov. František, ap. exort. Evangelii gaudium, č. 279.

[4] Enc. Fratelli tutti, č. 196.

[5] Srov. Benedikt XVI., enc. Spe slavi, č. 3, 7.

[6] Srov. Mimořádná modlitba v době pandemie (27. března 2020).

[7] Srov. Modlitba Anděl Páně, 17. března 2013.

[8] Srov. enc. Fratelli tutti, č. 166.

[9] Srov. tamtéž, č. 43.

[10] Tamtéž, č. 50.

[11] Srov. enc. Fratelli tutti, č. 193.

[12] Srov. tamtéž, č. 11.

19. - 20. 3. 2022 EMAUZY

MISIJNÍ KLUBKO – POSTNÍ SETKÁNÍ S PŘESPÁNÍM

S sebou: spacák + karimatku, přezůvky, misijní triko (pokud vlastníte).

Postní doba je v plném proudu a my bychom se do ní rádi ponořili trochu více a hlouběji.

Vezmeme si na pomoc knihu knih – samotnou Bibli.

Ovšem nebude to jen o čtení Písma, ale také hlavně o setkání, společenství, o hrách, písničkách a zábavě.

Příspěvek 120 Kč (100 ubytování, 20 jídlo).

Těšíme se na Tebe! KlokoMissio tým

∞ 10. 7 - 17. 7. 2022 ∞

Klokotský letní tábor

"10 klokotských ran"

přihlašování v květnu

informace v dubnovém Fiatu

cena 2200 Kč

hlavní vedoucí - Karolína Peroutková

13. 3. - neděle – **Sbírka na pořádání oslav Světových dnů mládeže v H. Králové**

20. 3. - neděle - **Sbírka na topení v našem kostele**

Farnost Dolní Němčí nabízí postní pastorační aktivitu "**Postní kapky**" (téma - RODINA). Prostřednictvím mobilní aplikace (Android i iOS), e-mailu, SMS nebo webové stránky můžete každý den dostat krátké inspirace.

Více na www.postnikapky.cz

FARNÍ POSTNÍ DUCH. OBNOVA – KLOKOTY - O. MARTIN SEDLOŇ, OMI

sobota **9. dubna 2022**

Obraz vykoupení podle evangelia sv. Matouše

15.30 – 16.15 přednáška

16.15 – 17.00 sv. smíření, 16.30 růženec

17.00 mše sv.

je možné sledovat i on-line na www.klokoty.cz

VÝZVA K MODLITBĚ A POSTU ZA MÍROVÉ ŘEŠENÍ SITUACE NA UKRAJINĚ

Čeští a moravští biskupové vyzývají k modlitbě a postu za mírové řešení napjaté situace na Ukrajině.

Sestry a bratři, věříme v sílu společné modlitby, proto vás všechny vyzýváme, abychom se vzhledem k závažnosti k celé situaci na Ukrajině společně s naléhavostí, ale i s důvěrou v Boží moc, modlili takto:

*Dobrý a milosrdný Bože,
Ty jsi náš nebeský Otec, dokonale nás znáš a miluješ.
Proto se s důvěrou odevzdáváme do Tvých rukou.
Prosíme Tě za mírové řešení složité situace na Ukrajině.
Prosíme Tě za světové státníky, aby stáli na straně dobra
a našli sílu k vzájemné dohodě a usmíření.
Prosíme Tě také za všechny oběti válek, sirotky, vdovy a uprchlíky.
Obejmi je svou něžnou náručí.
Dej, ať kolem sebe šíříme pokoj, nejsme jeden druhému lhostejní
a dokážeme si navzájem odpouštět.*

*Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvěť se jméno Tvé.
Přijď království Tvé.
Bud' vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
Amen.*

*Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s Tebou;
požehnaná Ty mezi ženami
a požehnaný plod života tvého, Ježíš.
Svatá Maria, Matko Boží,
pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší.
Amen.*

*Svatá Barboro, pomocnice v nouzi, oroduj za nás.
Svatý Floriáne, ochránce v nebezpečí války, oroduj za nás.
Svatý Ondřeji, patrono Ukrajiny, oroduj za nás.
Svatí Cyrile a Metoději, patroni Evropy, orodujte za nás.
Sv. Václave, patrono míru, oroduj za nás.
Maria, Matko Boží a Královno míru, oroduj za nás.*

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Zároveň vyzýváme k tomu, abychom obvyklý **páteční půst obětovali** na tento úmysl, a to až do té doby, než se situace uklidní.

Vaši čeští a moravští biskupové

Klokoty – události březen 2022		Pokud není uvedeno jinak, mše sv. každý den po-so 17 h ne 8.30 a 10 h
2. 3. středa	Popeleční středa - den přísného postu ● mše sv. v 17 h s udílením popelce ● ZAČÍNÁ DOBA POSTNÍ	
4. 3. pátek	První pátek v měsíci - celodenní adorace v kostele 11 - 16.30, 17.40 - 19.30 h Svátost smíření 16.30 - 17.00, 17.40 - 19.30 h Křížovou cestu povede pastorační rada 16.30 h v kostele	
6. 3. neděle	1. neděle postní ● mše sv. v 8.30 a 10 h mše sv. pro rodiny s dětmi Dražice bohoslužba slova v 8.30 h	
7. 3. pondělí	Emauzy - úklid - 17.45 h	
11. 3. pátek	Křížovou cestu povedou obláštří asociovaní - 16.30 h v kostele Svátost smíření 16.30 - 17.00, 17.40 - 19.30 h	
13. 3. neděle	2. neděle postní ● mše sv. v 8.30 a v 10 h sbírka na pořádání Celostátní setkání mládeže v H. Králové Výroční den zvolení papeže Františka Dražice mše sv. v 8.30 h	
17. 3. čtvrtek	svátek biskup Mons. Vlastimil Kročil a P. Vlastimil Kadlec, OMI	
18. 3. pátek	Křížovou cestu povede Neokatechumenátní společenství - 16.30 v kostele Svátost smíření a adorace 17.40-19.30 h	
19. 3. sobota	Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie - doporučený svátek Emauzy - Misijní klubko - postní setkání s přespáním	
20. 3. neděle	3. neděle postní ● mše sv. v 8.30 a 10 h mše sv. pro rodiny s dětmi sbírka na topení v našem kostele Dražice bohoslužba slova v 8.30 h ● *P. Vyhnálek, OMI	
25. 3. pátek	Slavnost Zvěstování Páně Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti Křížovou cestu povede CHO - 16.30 h v kostele Svátost smíření a adorace 17.40 - 19.30 h pá-so-ne Triduum Modliteb matek	
27. 3. neděle	4. neděle postní ● mše sv. v 8.30 a 10 h ● 16 h řeckokatolická mše sv. Dražice mše sv. v 8.30 h ● Změna na letní čas - posouvá se z 02 na 03 h	
duben 2022		
1. 4. pátek	První pátek v měsíci - celodenní adorace v kostele 11-16.30 h, 17.40-19.30 h Křížovou cestu povedou děti - 16.30 v kostele	
9. 4. sobota	Postní duchovní obnova - P. Martin Sedloň, OMI	
Možnost ke sv. zpovědi po-so 16.30 - 17.00, v pátek 17.40 - 19.30 nebo kdykoliv po domluvě.		
Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty, Staroklokotská 1, Tábor 390 03 tel: 381 232 584 e-mail: rkf.tabor-klokoty@dicb.cz http://www.klokoty.cz http://www.oblati.cz Dary na opravy a provoz našeho poutního místa můžete zasílat účet u České spořitelny 4634722329/0800. Na požádání vystavíme potvrzení.		
najdete nás také na Facebook a Twitter		
Administrátor farnosti: P. Jiří Můčka, OMI, tel.: 731 402 862 Farní vikáři na Klokotech: P. Martin Sedloň, OMI, tel.: 731 621 241 P. Karel Zaiser, OMI, tel.: 731 402 860 pastorační asistentka: Janka Pecherová, tel: 731 139 306 koordinátorka OMD - Mgr. Hana Koukalová, tel.: 603 224 665		

Děkujeme za dobrovolný příspěvek na tisk našeho „Fiatu“, výrobní náklady na 1 výtisk činí téměř 5 Kč.
Můžete vhodit do kasičky v kostele.